Zaterdag, 13 September 1941

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

58ste Jaargang, No. 3399

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel:
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Rusland is te moeilijk.

Nu naar Gibraltar en Afrika?

Zware As-verliezen aan het Russisch front. Opstand en Sabotage overal.

NIEUWE FRANSE VLOOTBASIS IN AFRIKA.

De Fransen maakten bekend, dat het werk snel vordert om Abijean aan de Ivoorkust van Afrika om te zetten in een van de veiligste natuurlijke havens ter wereld. Met de basis van Dakar zal het de strategische Britse haven van Freetown omstrengelen. Gezegd werd, dat het werk met grote spoed werd voortgezet aan de haven van Abijean sedert Juni. Als de haven gereed is, zal zij toegang kunnen verschaffen aan de grootste schepen om er ligplaats te kiezen in het beschutte strandmeer, waarnaar een breed kanaal gegraven wordt. (In New York vernam de Associated Press gisteren, dat Frankrijk, Duitsland en Spanje uitgebreide plannen uitwerkten voor de gezamenlijke defensie van West-Afrika, in de vrees, dat de Verenigde Staten en Groot-Brittannië eens zullen proberen om de bases in de Franse, Spaanse en Portugese bezittingen in te palmen.) De bekendmaking betreffende de haven van Abijean door een officieel nieuwsagentschap, volgde op de beschikking van 128 millioen francs, grotendeels voor de verbetering van de basis van Dakar, waarnaar onlangs versterkingen van het vreemdelingenlegioen zijn gezonden. Van Franse zijde werd medegedeeld, dat het werk aan de nieuwe haven binnen 2 jaar gereed behoort te komen aan de buitenzijde.

Freetown, dat een belangrijke schakel is in de Britse levenslijn, zal dan geflankeerd zijn door Franse bases. Freetown is een Britse aanloophaven voor de scheepvaart op de route naar Kaap de Goede Hoop en wordt thans gebruikt voor de voorraden en versterkingen naar de Oost. Deze route zou de enige verbinding zijn van Engeland met het Oosten ingeval het Suezkanaal verloren mocht gaan. Het is ook een eindpunt voor de Noordamerikaanse vliegtuigen, die zullen worden aangevoerd over de Zuid-Atlantische Oceaan van Natal uit. Abijean ligt naast Liberia en dicht bij de verbindingslijnen van de Franse uitlaathaven Pointenoire. De reusachtige baggermachine werkt 24 uur per dag en graaft 27.000 kubieke voet per uur uit (Vichy, (AP) 12.9).

GEZAMENLIJK DUITS-ITALIAANS OFFENSIEF TE VERWACHTEN?

De gecontroleerde pers van de onbezette Franse zone gaf openlijk te kennen, dat een Duits-Italiaans offensief in het Westelijk Middellandse Zeegebied (mogelijk in Spanje) zou kunnen broeien. Een artikel in de „Echo de Paris", dat dikwijls werd ingehouden om anti-Duitse uitlatingen, zeide, dat zulk een aanval geen afleiding zou zijn, doch een operatie van de eerste rang.

Het artikel verraste politieke kringen, aangezien er geen gepraat is geweest omtrent Duitse bewegingen door Spanje sedert het begin van de oorlog tegen Rusland. Er zijn echter berichten in neutrale militaire kringen, dat de Duitsers overwegen hun overwinningen in Rusland te stabiliseren en een front te vestigen voor de wintermaanden. Het artikel was getekend Pierre Lefranc, een pseudoniem, welke de werkelijke identiteit van den schrijver verbergt, die nauw in verband staat met goed ingelichte kringen te Vichy (Vichy, (AP) 12.9).

LOZOVSKY SPREEKT VAN ONTZAGGELIJKE DUITSE VERLIEZEN.

Salomon Abramovitsj Lozovsky, de Russische Vice-Commissaris van Buitenlandse Zaken, deelde bij een persconferentie mede, dat een felle strijd woedt op de toegangswegen naar Leningrad en de verliezen groter zijn dan ooit door de Duitsers geleden werden. Hij zeide: **„De strijd heeft zulk een karakter en zulke afmetingen aangenomen, dat de Duitsers hem niet lang kunnen volhouden.** De Duitsers verlangen een snelle beslissing, doch kunnen deze niet verkrijgen."

Lozovsky deelde mede, dat niet slechts het leger en de Baltische Vloot, doch de gehele bevolking, alle mannen en vrouwen, die in staat zijn een wapen te dragen, Leningrad verdedigen en hoe hard de strijd ook moge zijn, geen der inwoners van Leningrad eraan twijfelt, dat Duitsland zijn bloederige poot niet in Leningrad zal leggen. Dit is ook de mening van de Sovjet-Regering en de gehele natie, hoewel de strijd ernstig, hard en bloedig is.

Lozovsky zeide, dat honderden Duitsers poogden de Dnjepr over te steken. Deze poging eindigde echter in een fiasco voor hen. Hij zeide: „Ik weet niet of zij precies bij dit of dat punt overstaken, doch de gevechten worden dag en nacht voortgezet. Er is geen vast front. Over de Duitse berichten, dat Leningrad is afgesneden, zeide Lozovsky: „Dit is een grote overdrijving." Hij zeide, dat de Duitsers tot nu toe er niet in geslaagd waren Leningrad ernstig te bombarderen. Hieraan voegde hij toe: „Leningrad is geen Beograd, dat zij bombardeerden zonder weerstand te ondervinden." Hij verklaarde, dat de Russische vliegers de vijandelijke vliegvelden gestadig bombarderen.

Over het Zuidelijk einde van het front zeide Lozovsky: „Odessa blijft een onneembaar fort. Meer dan de helft van 16 Roemeense divisies, die tegen Odessa geslingerd werden, zijn reeds verslagen. Hoewel zij versterkingen blijven zenden, hebben zij niet enkel gefaald om de stad te veroveren, doch zijn zij niet eens op geschutsafstand er vandaan."

Hij beschreef Roemenië als een zwakke schakel in de gehele ketting van Duits imperialisme (Moskou, (AP) 12.9).

HET RODE LEGER STEEKT OP 4 PUNTEN DE DNJEPR OVER.

Timosjenko's strijdkrachten rukten met tegenaanvallen voort en veroverden het dorp Olkha in de Westelijke zone als haar laatste succes. „Rode Ster" zeide, dat een tankbataljon dit punt nam na een peloton vooruit te hebben gezonden om de Duitse posities waar te nemen en vervolgens het objectief te hebben aangevallen. De Duitsers zouden meer dan 100 doden, 17 veldkanonnen en 10 mortieren hebben achtergelaten. De gevechten werden in de centrale zone en elders langs het gehele front voortgezet. De tegenaanvallen breidden zich uit naar de beneden-Dnjepr waar volgens „Rode Ster" het Hertitsa-eiland werd heroverd van de Duitse en Roemeense troepen. Detachementen van het Rode Leger zouden de Dnjepr op 4 punten zijn overgestoken, de vijandelijke linies zijn genaderd en steelsgewijs de dorpen Voyskovoye en Fedorovka hebben veroverd bij een verrassingsaanval. Genietroepen bliezen toen de brug op, die den vijand de enige weg voor de terugtocht bood. De Duitsers en Roemenen lieten naar schatting meer dan 500 doden en gewonden op het slagveld achter.

Het Sovjet-communiqué roemde het artillerie - regiment onder commando van majoor Didenko, dat verschillende Duitse pogingen om de Dnjepr over te steken afsloeg. Bij gevechten van slechts een dag vernielde dit detachement verschillende vijandelijke batterijen, een colonne gemotoriseerde infanterie, een transport-colonne en bracht 3 vijandelijke kotters tot zinken.

Het aanvullend communiqué deelde mede, dat een Russisch luchteskader 22 van de 50 vliegtuigen vernielde op een vliegveld nabij de toegangswegen naar Leningrad. Branden werden gesticht in olietanks en gebouwen.

De Rode luchtmacht ging voort den vijand lastig te vallen. Het bulletin van „Rode Ster" zeide, dat 26 Duitse vliegtuigen werden vernield bij een luchtaanval op een spoorweg. De gevechten werden voortgezet op de toegangswegen naar Leningrad, Kiev en Odessa, doch geen nieuwe ontwikkelingen werden gemeld in de Sovjet-communiqué's. Een kabinetsdecreet, getekend door Stalin, kende decoraties en benoemingen toe aan helden van het Russische overwinning bij Yelnya, dat heroverd werd met de vernieling van 8 Duitse divsies. Ivan Konev, die de vroege tegenaanvallen leidde in het centrum en Andrei Yearmendko, die de achtervolging van den vijand aanvoerde, werden beide van Luitenant-Generaal benoemd tot Kolonel Generaal. 7 Andere Generaals werden ook bevorderd. 4 Officieren werden bevorderd tot helden der Sovjet-Unie: Kolonel Ivan Nekrason, Luitenant Kolonel Metvei Batrakov, beiden gewond bij het aanvoeren van troepen in de bezetting van Yelnya, Majoor Andrei Lozjechnikov en Luitenant Stepon Mochkovsky, die luchteskaders aanvoerden. 227 Andere vliegeniers werden gedecoreerd (Moskou, (AP) 12.9).

SOVJETS VERSUS NAZIES.

Sovjetbronnen deelden mede, dat de Russische Baltische Vloot de Duitse troepenconcentraties beschiet alsmede de tankcolonnes op de toegangswegen naar Leningrad, terwijl de Duitse vloot op een afstand wordt gehouden bij felle zeegevechten. 2 Duitse torpedojagers, een monitor en een transportschip werden tot zinken gebracht door Rode oorlogsschepen, die in zware stormen opereren. Ook werd medegedeeld gedaan van een guerilla-leger, dat is opgestaan uit de Estlandse moerassen en de Duitse verbindingswegen verbreekt op 150 mijl achter het Leningradfront. Gemeld wordt, dat de Duitsers niet in staat zijn hun telegraafverbindingen tussen het veldhoofdkwartier te vestigen en een groot gebied rond Pskov aan de Estlandse grens.

De Russische vloot is ook actief.

Bij een strijd van 3 dagen zou een Russische torpedojager de Duitse opmars naar Leningrad op een punt hebben tegengehouden door schuiten, waarmede de Duitsers een rivier poogden over te steken, te beschieten. Een transportvaartuig werd tot zinken gebracht en een ander beschadigd, terwijl tenslotte de Duitse kustbatterijen tot zwijgen werden gebracht en een Duitse concentratie werd uiteengeslagen. Onthuld wordt, dat de vloot de basis op het Oeseleiland aan de mond van de Riga-baai op 250 mijl van Leningrad behoudt. Dit eiland, welk Rusland verkreeg van Estland voor de oorlog begon, beheerst de toegangswegen tot de Golf van Finland.

De Russische tegenaanval aan het centrale front wordt, naar vermeld, gestadig voortgezet en een nieuw tegenoffensief zou zijn ondernomen in het Zuiden. Berichten van het Zuidelijk front deelden mede, dat de Russen de beneden-Dnjepr op 4 punten overstaken en het eiland Hortitusa veroverden tussen Zaporozhe en Dnjepropetrovsk en de dorpen Voyskovoye en Federova aan de Westelijke oever hebben genomen. Het eiland is in de geschiedenis bekend als de zetel van de kozakken, die in de 17de eeuw een onafhankelijk régime vormden. Kolonel I. Khitrov verklaarde in een bericht aan het legernieuwsblad „Rode Ster" waarom de Russen in staat zijn, geweest zo snel voortgang te maken, van 7 tot 10 mijl per dag, aan het centrale front.

Hij zeide, dat de Duitse linies dun bezet waren en bestonden uit bases, die niet met elkander in verbinding stonden.

Gebrek aan voedsel en ammunitie.

Een bericht van „Tass", deelde mede, dat een grote Duitse strijdkracht omringd is in een gebied aan het Noordelijk front, doch dat de afstand van Leningrad niet gespecificeerd is. Hij zeide, dat zich onder de troepen eenheden bevonden van het tankcorps en stormtroepen-afdelingen van de 111de en 113de infanterie-divisies en het 191ste artillerie-bataljon. Deze strijdmacht zou zijn geïsoleerd in de driehoek, welke gevormd wordt door een verkeersweg en twee rivieren. „Tass" zeide: „Op het ogenblik beginnen de Duitse eenheden, die in dit gebied omsingeld zijn, gebrek te krijgen aan ammunitie en voedsel. Door het gebrek aan olie heeft de vijand zijn tanks veranderd in machinegeweerstellingen en deze ingegraven, waardoor tot het defensief wordt overgegaan" (Moskou, (AP) 12.9).

Het nieuws van vandaag.

Hitler heeft nieuwe plannen: de verovering van Afrika. Het idee had hij al lang, het is een onderdeel van de wereldoverheersing, die hij bereiken wil. Maar hij schijnt er deze winter aan te willen beginnen. Dat is geen kleinigheid en zeker bespottelijk met het oog op zijn campagne in Rusland, die hem tot dusver honderduizenden doden bracht en een enorm verlies aan materiaal.

Dit nieuwe plan is misschien echter nodig voor de binnenlandse toestanden in Duitsland. De laatste maanden konden geen betekenisvolle overwinningen gemeld worden. Steeds weer stonden de Duitse kranten vol met een beroep op het volk om te vertrouwen in Hitler en met het doekje-voor-het-bloeden, dat over de strijd om strategische redenen niets kon worden medegedeeld.

Het Duitse volk heeft echter nu de bittere pil moeten slikken, dat het leger de winter in Rusland zal moeten doorbrengen zonder iets belangrijks bereikt te hebben.

Hitler wil nu volgens een telegram uit Vichy (blz. 1) waarschijnlijk met de hulp van Spanje en Frankrijk Gibraltar gaan veroveren en dan de Middellandse Zee afsluiten.

Bovendien zijn de Afrikaanse verbondenen: Duitsland, Spanje en Frankrijk bezig reeds maatregelen te nemen aan de Westkust van Afrika om na de sluiting van de Middellandse Zee de Britse scheepvaart naar zowel Indië als de Verengde Staten te belemmeren. De Franse haven Abijean aan de Ivoorkust wordt tot een grote zeehaven gemaakt. Het is een prachtige natuurlijke haven en hier zouden honderden duikboten een veilige ligplaats kunnen vinden. (blz. 1).

De Engelse haven Freetown in de Sierra Leone komt dan te liggen tussen de twee vijandelijke havens Dakar en Abijean. Tussen de Franse Ivoorkust en het Engelse Sierra Leone ligt de negerrepubliek Liberia. Deze republiek staat onder het toezicht van de Verenigde Staten. Binnenkort zullen wij dan ook wel belangrijke gebeurtenissen in deze streken tegemoet zien.

De strijd in Rusland woedt onverminderd voort. De Roemenen verloren rond Odessa de helft van hun manschappen, 8 divisies (blz. 1). Leningrad tart iedere aanval. De Duitsers hebben Chernigov veroverd (blz. 3).

De Duitsers beweren 22 schepen van een Brits convooi tot zinken gebracht te hebben (blz. 3). Weer werd een Noordamerikaans schip getorpedeerd varend onder Panamese vlag (blz. 3). Hitler geeft wel brutaal antwoord op Roosevelts rede.

Tot dusver is het Duitse commentaar op Roosevelts rede: „hij liegt".

Oproeren heersen overal in de bezette gebieden van Noorwegen tot Joegoslavië (blz. 3).

Marcel Déat, de vroegere minister van Luchtvaart, overleed ten gevolge van de opgelopen verwondingen tijdens de aanslag op hem en Laval (blz. 3).

Het „Algemeen Politiek Overzicht" geeft een interessante kijk op het bezoek van Myron C. Taylor aan het Vaticaan. (voorpagina).

Op blz. 4 staat hoe in de vorige wereldoorlog de „Lusitania" getorpedeerd werd en hoe dit het begin werd van de deelname der U.S.A. aan de oorlog.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Een der belangrijkste berichten van de laatste dagen lijkt ons de plotselinge vlucht van Myron Taylor, Roosevelts bijzonderen ambassadeur bij Z.H. den Paus naar het Vaticaan.

Het is bijna een jaar geleden, dat Taylor door ziekte uit Rome vertrok naar de Verenigde Staten en een ieder weet, dat deze ziekte geen jaar duurde, maar Taylor keerde niet eerder terug, om dezelfde reden als waarom Z.H. zijn stem niet liet horen, want deze stem was die van een roepende in de woestijn.

Doch dezer dagen keerde Taylor onverwachts terug, een vlucht, die we misschien mogen beschouwen als die van de duif uit de arke van Noë, die in de zondvloed zoeken komt of er een plaats voor vrede is.

Uit het AP-bericht in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 11 September jl. mogen we wel eens de aandacht vestigen op enkele merkwaardigheden.

Binnen 24 uren, dat Taylor in Italië landde, wordt hij al door den Paus ontvangen; nog wel in de avond een heel ongewone tijd voor audiënties. Daarop heeft Taylor een twee uren lange conferentie met den Pauselijken Staatssecretaris, die daarvoor speciaal van zijn vacantie in Italië overkomt.

Maar direct na Taylor heeft ook de Engelse gezant bij het Vaticaan, Sir Osborne, een privé-audiëntie van een uur bij Z.H. den Paus.

En verder zegt het bericht, dat deze conferenties slechts het begin zijn van een reeks besprekingen en inderdaad had Taylor reeds weer de volgende dag een langdurige conferentie met den Staatssecretaris Luigi Cardinaal Maglione en de volgende week zal Taylor weer een conferentie hebben met Pius XII.

Last not least wordt nog medegedeeld, dat na afloop dezer besprekingen Taylor weer naar Washington zal terugvliegen om mondeling aan den President daarvan een verslag uit te brengen.

Voor het welzijn van vele volken.

Overduidelijk blijkt uit deze feiten, dat deze besprekingen van zeer groot belang moeten zijn voor „het welzijn van de mensen van verscheidene landen". Want dit, aldus een der bronnen van berichtgeving, was het onderwerp der besprekingen. Taylor zelf had erover gezegd alvorens hij New York verliet, dat het program voor de hervorming van de wereld na de oorlog een der voornaamste punten was, die hij zou bespreken in het Vaticaan en sprak daarbij over een samenwerking tussen het Vaticaan en de Verenigde Staten in het scheppen van een blijvende rechtvaardigheid in de wereld."

Onze lezers weten hoe, zowel van Vaticaanse zijde als van de zijde der geallieerden, vredespunten naar voren zijn gebracht.

De 5 grondslagen voor de vrede.

Reeds in het begin van deze geweldige wereldstrijd heeft Z.H. de Paus zijn vijf grondslagen aan de wereld kenbaar gemaakt. Zij zijn:

1) alle naties, kleine en grote, machtige en zwakke, hebben recht op leven en onafhankelijkheid;

2) de volken moeten verlost worden van de bewapeningswedloop;

3) een gerecht moet worden ingesteld, dat de eerlijke vervulling van de verdragen waarborgt;

4) de rechtvaardige eisen van volken en minderheden moeten worden geëerbiedigd;

5) ook regeerders van volken moeten de zedewet aanvaarden, die alleen gezag en bindende kracht geeft aan verdragen, die worden aangegaan.

De 8 punten van Churchill en Roosevelt.

Ook door niet-katholieken van gezag werden indertijd deze punten al als rechtvaardig, juist en scherp omschreven aanvaard. De verschillende uitspraken daarover zijn te lezen in het bekend Engelse blad „Times" van 21 December 1940. En het is dan ook niet zo bizonder, dat de 8 punten onlangs door Roosevelt en Churchill op de Atlantische Oceaan opgesteld op een treffende wijze 's Pausen punten dekken.

De twee eerste punten van de Atlantische-conferentie spreken over „geen territoriale veranderingen, tenzij met vrije verkiezing der betreffende volken".

In punt 3 — 7 worden, wat de Paus recht op leven en onafhankelijkheid noemt, door Roosevelt en Churchill nader omschreven als vrijheid van bestuursvorm, herstel van souvereine rechten, recht op de middelen tot economische voorspoed, samenwerking op economisch gebied, een vrede in veiligheid, zekerheid en vrijheid van de zee.

Ook wat de Paus in punt 4 de rechtvaardige eisen van volken en minderheden noemt, worden in punt 4 en 2 van het 8-punten program nader omschreven.

En de bewapeningswedloop, welke de Paus in punt 2 veroordeelt, wordt evenzeer verworpen, alleen in wat uitgebreidere termen door punt 8 van de Atlantische-overeenkomst.

Alleen de instelling van een interna-

tionaal gerecht en de zedenwet in 's Pausen punten 3 en 5 worden in de Atlantische overeenkomst niet genoemd.

Naar de reden hiervan te gissen, is voor ons onmogelijk en we willen ons daarom ook aan gissingen niet wagen. Doch dat op deze twee punten een samenwerking met het Vaticaan zou kunnen afspringen, geloven we niet.

Trouwens, wanneer we denken aan de mislukking van de Volkenbond, een ongelukkig creatuur van de vredemakers van 1918, lijkt een niet-noemen van een internationaal gerechtshof niet onbegrijpelijk.

Wanneer deze „vredemakers" geluisterd hadden naar de punten door Paus Benedictus genoemd in zijn vredesnota van 1 Augustus 1917, de wereld zou niet zo spoedig in deze tweede ellende verdwaald zijn.

Gelukkig echter, dat de huidige leiders der volken, blijkens de conferentie van de gezanten der Verenigde Staten en van Engeland bij den Paus in het Vaticaan, beter op de hoogte blijken te zijn, waar het heen moet om voor de wereld een rechtvaardige vrede te verkrijgen, waarop de welvaart en het welzijn der volken zal moeten worden opgebouwd.

Curaçao.

DR. F. L. RUTGERS.

Dinsdag zal hier aankomen Dr. F. L. Rutgers, die zal worden belast met de leiding der deviezenregeling.

AAN DEN HEER H. ROSENTHAL.

Een medewerker schrijt:

Hoe jammer, dat de Heer H. Rosenthal een polemiek over katholieke sport opent boven het pasgesloten graf van drie onzer Curaçaose kinderen. Beste Heer, alle weldenkende mensen zijn geschokt door dit droevig ongeval. Van alle kanten hebben betuigingen van deelneming de zwaarbeproefde familieleden bereikt en menig stil gebed is door onbekenden ten hemel gezonden om voor de arme ouders kracht en sterkte te vragen het zware kruis te dragen, dat ze plotseling op hun schouders werd gelegd.

Die betuigingen van deelneming behoeven echter niet te geschieden op de wijze of op de plaats, die de Heer Rosenthal meent, welke er voor in aanmerking komen.

Laten wij ter liefde Gods dit droevig ongeval buiten beschouwing laten, als we over het al dan niet neutrale in de sport schrijven.

En nu rechtstreeks over de quaestie: De Heer Rosenthal meent, dat aan het niet-katholieke volkskind onrecht wordt gedaan als het Gouvernement door middel van de katholieke jeugdorganisatie de zwemsport zou bevorderen.

Maar geachte Heer, zou inderdaad het Gouvernement ingrijpen door middel van de katholieke jeugdorganisatie, dan bereikte men bijna de gehele jeugd van het eiland. Hier is misschien door de wijze van uitdrukking de nadruk te veel gevallen op het katholieke van de organisaties, maar dan moet daarbij onafscheidelijk staan: **omdat daardoor het vraagstuk vrijwel radicaal wordt opgelost.** Nooit sluiten wij de zorg voor het niet-katholiek volkskind buiten. Zij mogen bij ons even goed komen zwemmen als de katholieke kinderen. Maar de leiding, het toezicht houden wij zelf in handen, omdat de zorg voor verreweg het grootste gedeelte der kinderen aan ons toekomt.

Of we scheiding veroorzaken op grond van levensbeschouwing, gaat ons alleen aan, mits ons niet kan worden aangewezen, dat we minder vaderlander zijn dan zij, die neutraal zijn, dat wil zeggen, hun levensbeschouwing buiten spel laten inzake sport. Hebben we elkanders godsdienstige opvattingen te respecteren, ja of neen?

Nog even willen we herinneren aan wat zo schitterend door onzen Bisschop is uiteengezet over katholieke sportbeoefening bij het openen van de nieuwe tennisbaan op het Rif en wat door den Voorzitter der R.K. S.C., Mr. Leon Weeber, zo magistraal is belicht in zijn beide redevoeringen bij dezelfde gelegenheid en later bij de inauguratie onzer sportvelden.

Deze redevoeringen zijn in extenso in onze plaatselijke pers verschenen. Waarom heeft bij die gelegenheid de Heer Rosenthal zijn bezwaren niet uitgezet?

Het lust me niet om nog eens in den treure te gaan herhalen, waarom wij katholieken sport beoefenen in katholiek verband.

Alleen voor de kinderen, die het niet begrijpen en die misschien door vragen van den heer Rosenthal in de war kunnen raken (hoe onverantwoordelijk van u, heer Rosenthal!) dit:

Inderdaad, sport is op zich zelf neutraal, evenals een metworst neutraal is. Toch mag een katholiek geen metworst eten op Vrijdag in de grote Vasten. Een voetbal is niet katholiek, noch protestant, noch van welke godsdienst ook en het voetbalspel als zodanig ook niet. Maar voetballen wordt gespeeld door mensen en mensen zijn zedelijke wezens, die verantwoordelijk zijn voor al hun menselijke daden.

Voetballen en ook de andere sporten worden bijna uitsluitend beoefend door de jeugd. En ook in de sport moet de jeugd worden opgevoed. Voor ons katholieken (en gelukkig ook voor vele andersdenkenden) moet de jeugd worden opgevoed in, met en door Christus.

Het uitgangspunt van de gehele katholieke vrije jeugdvorming is dit: **De ziel van de zorg voor de jeugd is de zorg voor de ziel van de jeugd,** en ieder onderdeel van het jeugdwerk is op dit grote fundament opgebouwd.

Daarom hebben wij katholieken ook de sportorganisatie van onze jeugd in handen genomen. In deze tijd van lichaamscultuur en lichaamsvergoding leren wij: „De zorg voor het lichaam mogen wij niet verwaarlozen, maar is slechts van tijdelijke aard, secundair aan de zielzorg, slechts middel om de ziel te doen stralen, te doen genieten, en te doen getuigen van Gods grootheid en liefde en goedheid."

Ziet ge nu heer Rosenthal, waarom de katholieke kerk zich met de sport bemoeit en haar kinderen katholiek organiseert?

Ziet ge nu waarom wij ons christelijk ideaal voor ogen houden, ook bij het beoefenen van de sport. Zei de oude St. Paulus al niet: Hetzij ge eet, hetzij ge drinkt, doet alles ter ere Gods.

En nu tot slot: Beschuldig ons, katholieken na dit alles te hebben gelezen, niet van enghartigheid. Toen wijlen Troelstra afscheid nam van de socialistische jeugd, sprak hij deze merkwaardige woorden: Beoefen kunst en muziek met uw socialistisch ideaal voor ogen.

R.K. MILITAIR TEHUIS.

Iedere maand worden de militairen van het R.K. Militair Tehuis uit in de ziekenhuizen bezocht en getracteerd.

Op Koninginnedag werd dit op wel heel bizondere wijze gedaan. Er lagen toen 23 militairen in het ziekenhuis. Zij ontvingen ieder een fles bier, een pakje cigaretten en enig fruit.

De militairen stellen deze prettige bezoeken zeer op prijs.

DE APOSTOLISCH VICARIUS TE SOTO.

Heden vormde Z.H.E. de Apostolisch Vicarius de kinderen in de parochie te Soto.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 13 September 19 uur af tot 14 September 20 uur door den gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends, arts, Bargestraat 53, telefoon no. 2140.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Punda: Wilhelmina
Otrabanda: Centraal

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Gisteren won Ajax van Jong Bonaire met 1—0.
Zondag, voetballen:
14.45 uur: Jong Columbia — E.D.O.
16.30 uur: Athene — Caribbean.

KATHOLIEKE JEUGDORGANISATIE.

Maandag as. om 17 uur zal voor de kinderen van de Katholieke Jeugdorganisatie in Roxy de film vertoond worden „The Great Commandment".

Nederland

PERS-CRITIEK OP BURGERLIJKE EN MILITAIRE OVERHEID.

In „De Javabode" staat het volgende behartigenswaardige hoofdartikel:

„**Als een kostbaar kleinood** — te kostbaarder naarmate in deze wereld meer stemmen tot zwijgen worden gedoemd — verdient het recht van vrije meningsuiting beschermd en gekoesterd te worden door ieder, die de democratische gedachte aanhangt. In geen enkel opzicht verschilt het leven in totalitair geregeerde landen méér van dat, wat in de democratische landen wordt geleid **dan juist op het gebied der critiek op het overheidsbeleid.** De oorlog heeft zijn stempel gedrukt op het leven in alle landen, welke er in betrokken werden. En dat stempel is overal haast even diep en even onuitwisbaar. Of men in Engeland woont of in Duitsland, overal heerst des nachts dezelfde Egyptische duisternis. In Londen zowel als in Keulen wordt men des nachts herhaaldelijk opgeschrikt door naargeestig sirenegeloei, en moet men zich even overhaast in nachtgewaad naar de schuilkelders begeven om het vege lijf te redden. In Berlijn ondervindt de bevolking soortgelijke gevolgen van de Britse blokkade — in de vorm van distributiekaarten, waarop mondjesmaat levensmiddelen worden verstrekt — als de huismoeders in Liverpool of Manchester van de duikbootoorlog ondervinden.

Maar terwijl de Duitsers en de bewoners der door Duitsland bezette gebieden alles wat hun, hetzij zonder opgaaf van redenen hetzij onder den dooddoener. "Not kennt kein Gebot", aangedaan wordt of hun bevreemding en ergernis opwekt, moeten slikken zonder een kik te mogen geven — nog steeds is „das Maul halten" het summum van Teutoonse wijsheid! — kunnen de vrije Britten, oorlog of geen oorlog, op allerlei manieren critiek uitoefenen op maatregelen, toestanden of verhoudingen, welke hun niet aanstaan. Natuurlijk wordt het recht van critiek in buitengewone tijdsomstandigheden als wij thans beleven, beperkt door de noodzakelijkheid te voorkomen, dat de vijand zou worden ingelicht over allerlei zaken, welke geheim voor hem moeten blijven — militaire geheimen, scheepsbewegingen e.d. — **maar desondanks is de vrijheid tot het becritiseren van de Overheid, niet slechts wat haar burgerlijk, maar wel degelijk ook wat haar militair beleid betreft, in de landen behorende tot het Britse Imperium nog steeds zeer groot. Britse dag- en weekbladen bevatten, de papierschaarste ten spijt, nog steeds kolommen ingezonden stukken, waarin de Overheid er soms niet mals van langs krijgt.**"

Het is goed, ja een zegen dat het recht van critiek, zo inherent aan elke waarlijk democratische gemeenschap, ook bij ons in oorlogstijd zo veel mogelijk gehandhaafd blijft. Zeker, er zijn ook nadelen aan verbonden, maar deze moeten op de koop toe worden genomen.

WEERBAAR MAKEN.

In het „Indisch Weekblad" steekt „prof. E.T.A." de draak met een bepaalde methode van „geestelijk weerbaar maken":

Zou het nu werkelijk zo moeilijk zijn om het geuzen-cabaret van Radio Oranje inplaats van één maal per week, zeven of acht maal per dag voor de microfoon te halen? Je krijgt weer zo'n echt gezellig AVRO en Vara gevoel als je die oolijkerds daar aan de gang hoort en het geeft nu alvast een prettig beeld van het peil waarop straks, als Nederland herrezen zal zijn, onze kunstuitingen zich zullen bewegen. Daarbij maakt zo'n uitzending mij en mijn kennissenkring altijd ontzettend geestelijk weerbaar, en éénmaal per week zoiets fijntjes is heus te weinig.

Ook heb ik deze week te weinig gedichten over de Hunnen gelezen. Dat moet de volgende week anders worden, willen we niet in gaan sluimeren en geheel gaan vergeten wie de Hunnen toch wel zijn. Om het nu maar eens ronduit te zeggen: er moet de volgende week geschimpt en gescholden worden, anders winnen we de oorlog niet. Laten we toch een voorbeeld nemen aan onze vijanden, die doen het toch ook. Kunnen wij dat niet? Gezien het Spitfire-cabaret geloof ik, dat wij het — als we eenmaal beginnen — zelfs beter kunnen dan de nazies — maar dan moet het ook niet bij een paar Spitfire-cabarets, een paar luttele gedichten of een geuzen-cabaret blijven. „Ieder gehucht zijn eigen anti-Hunnen-cabaret" moet de leuze voor de volgende week zijn! „Iedere Vrije Nederlander elk vrij uurtje een anti-nazie gedicht." Daar moeten we heen.

Dàn worden we jongens van stavast! Dan worden we nationaal. Dan kunnen we weer rustig onze zeevarenden door de radio plechtig laten toespreken en hen bij de ingang van onze Sociëteiten net als vroeger weer de deur wijzen...

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

Opvolger van den Heer **Rustige** als Amsterdams wethouder van financiën, is de Heer Walch, een ambtenaar der gemeente.

Op 27 October zal te New York een Internationale Arbeidsconferentie worden gehouden, georganiseerd door het Internationale Arbeidsbureau. Bij Koninklijk Besluit is de Nederlandse delegatie daarheen als volgt samengesteld: **Dr. J. van den Tempel, Dr. A. Loudon,** de Heer **L. A. Gastman, F. M. D. Valstar** (werkgevers), **Mr. A. Furnée** (Secretaris), **J. H. Oldenbroek** (werknemers).

Een Nederlands militair vliegtuig heeft de bemanning gered van een Raf-vliegtuig, dat in de Noordzee was neergestort, honderd mijl van de Engelse kust.

De gezant der V.S. bij het Hof van H.M. de Koningin, de Heer **Drexel Biddle**, is met militaire eerbewijzen in het kamp der Nederlandse Brigade ontvangen. Alle Nederlandse ministers waren erbij aanwezig. De Amerikaanse vlag was naast de Nederlandse gehesen. Vriendschapsredevoeringen werden gehouden.

WIJ ONTVINGEN.

„Neerlandia", Aug. 1941 (Curaçaose uitgave). Als steeds een interessant nummer. Een zeer goed artikel is van G. S(eppen), den Suriname-minnaar.

FILM.

„Utopia" (Cinelandia), denkbeeldige (volmaakt), gelukkige Staat, waar alles volkomen is, wie heeft nimmer getracht zich zoiets in gedachten voor ogen te toveren, vooral in deze huidige, chaotische Maatschappij, waarin wij het „gepraesteerd" hebben, vrijwel in alles juist het tegengesteld te „bereiken", en wie — beseffend in voorstelling-scheppingsvermogen oneindelijk te beperkt te zijn — nam niet eens, als surrogaat, de sprookjes van „Duizend en één nacht" ter hand, enige uren dwalende door het prachtige, romantische, avontuurlijke en mystieke Arabië, Bagdad, Basra, niet van het verklodderde 1941, doch van het niet grijze, doch integendeel fonkelende, oneindig schone, artistieke, aan kleurenpracht en -schakeringen zo onnoemelijk rijke verre verleden?

Zij, die wel eens „wèg", of werkelijk ernstig ziek zijn geweest, enige tijd hoge koortsen hebben gehad en met één been in het kistje hebben gestaan, bezig waren te verdrinken of verbloeden, zij leefden in zó'n droomwereld"; zij, die zulk een voorrecht tot nu toe hebben gemist en, bij voorkeur, zulks op aangenamer, vooral gemakkelijker wijze willen „beleven", zij verzuimen niet, dit te doen: door zich dezer dagen enige tijd in een gemakkelijke fauteuil van „Cinelandia" neder te vlijen en te genieten van de prachtige, artistieke creatie van Alexander Korda, de „United „Artists"-film **„The Thief of Bagdad"**! De schitterende kleurenphotographie, de, op enkele momenten en enige détails na, buitengewoon artistieke enscenering, de technische vondsten, grenzen aan het geniale en zullen dengenen, die „zien" en „voelen" een tijd van intens genot verschaffen. Koepel en Minaret van Moskee, Oosterse straatjes, straattonelen, prachtige luchten in oneindige nuances, de schitterende Oosterse klederdrachten (en dan ôns colbertje), bloemen, architectuur, typische Oosterse scènes. Alles uitvoerig te schilderen en uit te spinnen, ware niet in het belang van den toeschouwer.

Voor een ieder zullen er ongetwijfeld, uit diverse oogpunten „bezien", bezwaren van variërend karakter kunnen en worden gemaakt, doch de zo treffend verbeelde en diep liggende contrasten tussen goede en kwade eigenschappen in den mens vormen een zó essentieel deel van de strekking der film, dat zij vooral niet „uit het oog" moeten worden verloren!

Bravó!... „Cinelandia", ga zó voort en...........?!

„The adventures of Jane Arden" (Roxy). De vele spannende avonturen beleeft Jane, als zij, als reporter van een groot dagblad, belang gaat stellen in een moord, gepleegd op een Society-girl, betrokken in het smokkelen van juwelen uit Europa. De politie staat voor een raadsel maar Jane heeft haar vermoedens en gesteund door haar chef voegt zij zich bij het complot en wordt uitgestuurd om diamanten de States binnen te smokkelen.

Gedurende de reis komt de bende er achter wat zij is en wordt het een gewaagde onderneming. Haar chef komt haar op het critieke ogenblik te hulp en de beloning laat zich wel raden.

„RIO" (West End).

Al is de titel wel een beetje ongelukkig gekozen, men kan toch niet zeggen, dat hij enige afbreuk doet aan de inhoud. Paul Reynard, een gewetenloos man, die zich niets in de weg laat leggen, wordt in Parijs, waar hij bankier was, wegens fraude veroordeeld tot 10 jaren dwangarbeid in de Franse strafkolonie Cayenne. Zijn vrouw Irene (Sigrid Curie) en oppasser (Victor Mc. Laglen besluiten naar Zuidamerika over te steken, waar ze in Rio een betrekking krijgen in een café.

Met behulp van buiten gelukt het Paul uit de kolonie te ontsnappen en belandt hij in Rio. Na een vergeefse poging om zijn vrouw over te halen met hem weg te vluchten, wordt de man gek en in een opvlieging wil hij eenieder van kant maken, maar hij schiet zichzelf neer.

Basil Rathbone geeft goed spel als de wanhopige gevangene, die zijn vrijheid herwinnen wil, terwijl Victor Mc. Laglen zijn rol weer uitnemend speelt als trouwe vriend.

SCATTERBRAIN (West End).

Wie eens hartelijk wil lachen, moet deze film niet missen. De swing-minnaar zal zijn hart kunnen ophalen bij het horen van de Amerikaanse liederen. Billy Gilbert: u zult hem bewonderen als hij niest, en u zult kiespijn krijgen als hij zingt.

Politiek en Oorlog.

ACTIVITEITEN VAN SERBISCHE GUERILLAS.

Gemeld wordt, dat 400 personen werden gedood in een enkel dorp bij wijdverspreide guerilla-gevechten en aanvallen, die worden voortgezet door opstandige benden in de woeste Serbische heuvelen, lang na de onderwerping van Joegoslavië. Het nieuwsblad „Nemeti Usag" meldde van de Serbische grens, dat Chetniks (revolutionairen, die zich vroeger Comitadjis noemden) het dorp Tabor nabij Mostar overvielen. Men stak de huizen in brand ...ef de bevolking naar de heuvelen ...doodde 400 à 500 inwoners. Het ...bood 8 dagen weerstand, doch ...d tot capitulatie gedwongen door ...ek aan ammunitie. Als resultaat ... de opstanden in dit gebied is het ...keer lamgelegd op de spoorlijn tussen Serajewo en Dubrovnik tussen ...ala en Humi.

...en andere groep van Chetniks zou ... stoomboot op de Save hebben aangehouden tussen Beograd en Sabac en ... koopwaar in het water hebben geworpen. Zij werden door de politie verdreven voor zij het schip tot zinken ...den brengen. Het nieuwsblad „Nov..." meldde gevechten tussen Chetniks ... de politie in het Noord-Westen van ...osnië, nabij Trupa in Noord-Croatië ... nabij Belovar in Oost-Croatië. ... Arbeiders werden in Tuzla doodgeschoten omdat zij hadden deelgenomen ...aan de activiteiten van de Chetniks ...dapest, (AP) 13.9).

ONGEREGELDHEDEN IN FRANKRIJK.

Het officiële Franse informatie-bureau maakte bekend, dat een poging werd gedaan door terroristen in het onbezette gebied om een belangrijke praefecture te Limoges op te blazen, welke de administratieve hoofdstad is voor het Haute Vienne Departement. Tegelijkertijd werd gemeld, dat de politie 15 volgelingen van den rechtsen leider Doriot arresteerde in de onbezette zone te Perigueux, Marseille en Limoges op beschuldiging van onwettige bijeenkomst.

Het Franse informatie-bureau verklaarde, dat sedert het begin van de Duits-Russische oorlog de communistische incidenten over het gehele land hebben vermenigvuldigd. Het bureau refereerde speciaal naar de handelingen van spoorweg-sabotage, waardoor ... levens van honderdduizenden vreedlievende reizigers in gevaar worden gebracht. Ook werd sabotage gemeld ... de steden Jouvis sur Orge en Man... de bezette zone. Hier zou belangrijke sabotage zijn gepleegd bij de spoorwegstations (Vichy, (AP) 13.9).

NOREN BESTORMEN EEN AMMUNITIEDEPOT.

De Britse radio deelde mede, dat een Duits ammunitiedepot in Noorwegen is bestormd door een groep Noorse „patriotten" en 7 vliegtuigen werden vernield, terwijl vele Duitsers werden gedood op een aangrenzend vliegveld. De radio-uitzending in het Duits was gericht naar de luisteraars in Duitsland en stelde de plaats van het incident vast als ten Noorden van Everking. Hieraan werd toegevoegd, dat nabij Stavanger een vrachttrein geladen met voedsel en voorraden voor de Duitse garnizoens volledig werd vernield door sabotage (New York, (AP) 12.9).

WEER EEN AMERIKAANS SCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT.

Roosevelts woorden opnieuw bevestigd.

Het State Department maakte bekend, dat het Noordamerikaanse schip „Montana", varende onder Panamese vlag, getorpedeerd is en tot zinken is gebracht, terwijl het zich op weg bevond van de Verenigde Staten naar ...sland.

...en gelooft, dat al de 26 leden van de bemanning gered zijn. Er waren ... Noordamerikanen onder de bemanning. Het State Department zeide, volgens inlichtingen, die men van het Marine-Departement ontvangen had, de „Montana", vroeger genaamd „Paula" vóór het van de Deense eigenaren werd afgenomen door de Marine-Commissie, vertrok op 29 Augustus uit Wilmington, North Carolina, ... IJsland met een lading hout van 300.000 voet voor de Regering van ...and. Het tot zinken brengen zou zijn geschied op de dag van Roosevelts profetische speech, toen de Regeringsleider bekend maakte, dat de vloot opdracht had gekregen om het eerst te schieten op elk as-schip, dat ontmoet werd binnen de gebieden, die geacht worden te behoren tot de „defensie-wateren" van de Verenigde Staten. Een boodschap, die door de Marine ontvangen werd, deelde mede, dat de „Montana" werd waargenomen door een vliegtuig, toen het schip getorpedeerd werd op 63.40 graden Noorderbreedte en 35.50 graden Westerlengte om 8.45 uur des morgens op 11 September.

De boodschap van de Marine deelde mede, dat de bemanning plaats nam in de reddingsboten. Onder de bemanning van 26 man behoorde 18 Denen, 5 Noren, 1 Griek, 1 Belg en 1 Spanjaard (Washington, (AP) 12.9).

DUITSERS VALLEN BRITS CONVOOI AAN.

Duitsland deelde aan de wereld mede, dat Duitse duikboten 22 schepen tot zinken hebben gebracht uit een Brits convooi in de Noord-Atlantische Oceaan en nog steeds aanvallen. Het scheen alsof Duitsland tracht President Roosevelt te beantwoorden met daden in plaats van met woorden. Welk formeel standpunt Duitsland in zou nemen in verband met de rede van den President van gisterenavond werd gehuld in het diepste officiële stilzwijgen

Het is klaarblijkelijk, dat Hitler de uitsluitende rechten voor zichzelf heeft gereserveerd betreffende de officiële reactie van Duitsland.

Intussen gaf het Duitse Hoofdcommando toe, dat **regen en modder** de nazie-invasie van Rusland moeilijk maakten, doch hield niettegenstaande vol, dat de operaties met succes voortgang vonden. Sterkere Russische troepenconcentraties kwamen gisteren in de centrale sector onder het effectieve vuur van de Duitse artillerie, zeide het DNB, met resultaat, dat de Sovjeteenheden uiteengeslagen werden. Bittere gevechten werden gerapporteerd uit het Noordelijke gebied, waar volgens de Duitsers, de Duitse strijdkrachten voortgang maakten niettegenstaande koppige weerstand en wijdverspreide mijnenvelden. (Berlijn, (AP) 12.9).

ASSCHEPEN KUNNEN OVERAL WORDEN AANGEVALLEN.

Hoge autoriteiten gaven te kennen, dat asschepen zich overal in gevaar bevinden van te worden aangevallen door de Noordamerikaanse vloot; in elk hoekje op de zeven zeeën, waarnaar zij hun operaties mochten uitstrekken. Indirect doch onmiskenbaar maakten zij het duidelijk, dat geen vaste lijn zal worden getrokken op enige kaart om Hitler te helpen beslissen, waar zijn duikboten ongestraft mogen opereren en waar haar tegenwoordigheid tot vergelding zou kunnen noden, gelijk beloofd in Roosevelts toespraak van gisteravond.

In zijn rede deelde de President namelijk mede, dat hij opdracht gegeven had aan de marine om asduikboten of bovenwater raiders tot zinken te brengen, waar deze werden ontmoet in de belangrijke defensiewateren van de Verenigde Staten. De President zeide echter niet, waar de zones begonnen of eindigden (Washington, (AP) 12.9).

CORDELL HULL OVER DE „DEFENSIE-WATEREN".

Staatssecretaris Cordell Hull gaf te kennen, dat Duitslands acties zullen vaststellen, welke gebieden de Verenigde Staten zullen beschouwen als „defensie-wateren", waarin de Amerikaanse oorlogsschepen het eerst zullen schieten in hun patrouilles om de scheepvaart te beschermen tegen aanvallen. Toen hem gevraagd werd om de omvang van de wateren vast te stellen, deelde Hull aan de verslaggevers mede, dat niet vergeten moet worden, dat de Verenigde Staten staan tegenover een wereldbeweging van geweld met het doel de verovering van continenten en zeeën. Hij zeide, dat de tegenovergestelde strijdkrachten. wel iets zouden hebben te zeggen omtrent de zeegebieden, die de Verenigde Staten wel of niet nodig mogen vinden te verdedigen, teneinde dit halfrond te beschermen (Washington, (AP) 12.9).

MARCEL DÉAT OVERLEDEN.

Officieel werd door Berlijn medegedeeld, dat Marcel Déat overleed aan de verwondingen, die hem werden toegebracht door den man, die enkele weken terug op Pierre Laval schoot. Déat werd toen getroffen door twee kogels van Paul Colette, die poseerde als vrijwilliger in het Franse Legioen, dat werd gerecruteerd om in Rusland aan de strijd deel te nemen. Enkele dagen geleden werd gemeld, dat beiden zo snel beterden, dat zij buiten levensgevaar werden geacht. (New York, (AP) 12.9).

DE EERSTE DUITSE REACTIE.

In de eerste reactie op Roosevelts speech verklaarden gezaghebbende Duitse kringen, dat al Roosevelts beweringen leugens zijn. (Berlijn, (AP) 12.9).

HARRIMAN SPRAK MET DEN PRESIDENT.

W. Averell Harriman, Voorzitter van de Noordamerikaanse missie naar Rusland, deelde mede na een conferentie met den President, dat de missie in Moskou spoedig de quaesties zou opnemen betreffende de levering van Noordamerikaanse voorraden, niet die slechts in de nabije toekomst voor Rusland nodig zullen zijn, doch ook die nodig zijn voor de uiteindelijke overwinning over Hitler. Hij verklaarde, dat de Perzische Golf thans is geopend als aanvoerroute naar Rusland door de Britse bezetting van Iran en een van de belangrijke inlaathavens zou zijn, gelijk Vladivostok aan de Stille Oceaan (Washington, (AP) 12.9).

DUITSE TEGENOFFENSIEVEN AFGESLAGEN.

Sovjetberichten van de frontlinie deelden mede, dat het Duitse offensief in de richting van Bryansk werd teruggeslagen met hevige verliezen voor den vijand, die terugrolt van de Desnarivier, verwoed achtervolgd door het Rode Leger. De Duitsers hernieuwden de pogingen om in de richting van Moskou te slaan, doch werden verslagen bij hevige gevechten op de toegangswegen naar Troubchevsk, op 62 mijl ten Zuid-Westen van Bryansk.

De groeiende Duitse bedreiging voor Kiev en de spoorweg, die de stad met Moskou verbindt, werd duidelijk door het toegeven van de Sovjets, dat de Rode troepen zich hebben teruggetrokken uit Chernigov, na koppige gevechten.

Na een poging tot omcirkeling te hebben gedaan, sloegen de nazie-detachementen door de woudlanden uit de richting van Gomel naar Chernigov in een aanval, die betrekking heeft met de Duitse campagne langs de beneden-Dnjepr naar het Zuid-Oosten. Bij het vermelden van het verlies van Chernigov deelden de Russen echter mede, dat de Rode divisies de toegangswegen naar Kiev dekten met ongebroken artillerie- en infanterie-defensies. De moerassen zouden echter elke verdere beweging van de Duitsers in de richting van Kiev tegenhouden binnen de hoek, die gevormd wordt door de Dnjepr en de Desna.

Evenzo werd een nieuw Russisch tegenoffensief gemeld ten Zuiden van Kiev, waarbij de Sovjettroepen de Dnjepr overstaken om het eiland Hortitsa te nemen en de dorpen Voyskovoye en Federova aan de Westelijke oever te heroveren (Moskou, (AP) 13.9).

EEN BEDREIGING VOOR KIEV.

Van gezaghebbende zijde werd medegedeeld, dat de Duitsers klaarblijkelijk belangrijke voortgang maken in de aanval ten Zuid-Oosten van Gomel in de centrale Russische sector. De opmars wordt beschouwd als een ernstige bedreiging voor Kiev (Londen, (AP) 13.9).

GOLF VAN FINLAND IS MASSAGRAF VOOR NAZIES.

Een aanvullend Russisch communiqué deelde mede, dat verschillende Duitse kotters en twee schuiten in de Golf van Finland tot zinken werden gebracht bij een landingspoging.

Het communiqué luidt als volgt: „Op 10 September brachten onze gepantserde kotters verschillende Duitse kotters en twee schuiten tot zinken, die infanterie-troepen vervoerden in de Golf van Finland.

In de nacht poogden de vijandelijke schepen onze kust stelselgewijs te naderen en troepen te landen. De Sovjet marinemannen verijdelden echter hun plannen.

Met volle vaart begonnen Luitenant Eskovs en Luitenant Ungusovs gepantserde kotters de vijandelijke schepen te rammen en brachten zij 4 Duitse kotters tot zinken, de een na de ander. Aangezien de Duitsers geen geschut hoorden, zonder zij twee barken met sleepboten de kotters achterna. Onze commandanten besloten wederom hen te rammen zonder het vuur te openen. De gepantserde kotters brachten toen machtige slagen toe aan de barken, die eveneens werden geramd en naar de bodem werden gezonden. Verschillende honderden nazie-manschappen en officieren vonden een graf op de bodem van de Golf van Finland" (Moskou, (AP) 12.9).

RAF-AANVALLEN IN DE NACHT

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt als volgt: „Hoewel het weer in de afgelopen nacht wederom ongunstig was, werden industrie-objecten in Frankfurt en elders in het Rijnland aangevallen door een belangrijke strijdmacht van bommenwerpers. Ook werden aanvallen ondernomen op de haven van St. Nazaire en op de scheepvaart bij de Friese eilanden. Een voorraadschip werd getroffen" (Londen, (AP) 13.9).

RAF-COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué van de Raf in het Midden-Oosten luidt als volgt: „Gedurende de afgelopen nacht poogden vijandelijke vliegtuigen een plaats in de Kanaalzone aan te vallen. Een aantal bommen werd geworpen, doch geen schade werd veroorzaakt aan militaire objecten of schepen. Nachtgevechtsvliegtuigen van de Raf vielen snel de vijandelijke vliegtuigen aan en als resultaat werd een raider in vlammen neergeschoten. Het vliegtuig werd volkomen vernield. Andere vliegtuigen werden opgevangen en waarschijnlijk beschadigd. (Cairo, (AP) 12.9).

NOODMAATREGELEN VOOR HET TERUGHALEN VAN NOORDAMERIKANEN.

Cordell Hull deelde mede, dat het State Department noodmaatregelen heeft getroffen teneinde de Noordamerikanen, die gestrand zijn in de vijandelijke landen, naar de Verenigde Staten te doen terugkeren op andere dan Noordamerikaanse schepen. (Washington, (AP)).

GROOTSTE BRITSE CONVOOI BEREIKT ENGELAND INTACT.

Het grootste convooi, dat ooit de Atlantische Oceaan overstak, bereikte onlangs een Britse haven. Dit werd vernomen van een betrouwbare autoriteit, die mededeelde, dat niet een enkel schip verloren ging of een enkele man in het convooi of in het escorte.

De geweldige lading van het convooi is gelost en verspreid vanuit de haven. (Londen, (AP)).

DE „ACADIA" ZAL BARBADOS OOK AANDOEN.

De Alcoa Steamship Company maakte bekend, dat Barbados zal worden toegevoegd aan de geregelde aanloophavens van het lijnschip „Acadia". Het schip zal het eiland aandoen op de reis naar het Noorden, komende van Trinidad (New York, (AP)).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

2 Deense matrozen, die in Kaapstad arriveerden na uit Dakar te zijn ontsnapt in een roeiboot, deelden mede, dat 15 duikboten daar haar basis hebben.

De duikboten voeren de Franse vlag, doch sommige bemanningen spraken Duits. De Denen werden een jaar lang als gevangenen in Dakar vastgehouden op hun schip. Zij vertelden, dat 30 geallieerde schepen zich te Dakar bevinden en de duikboten geregeld gaan en komen. In de haven bevinden zich ook het slagschip „Richelieu", 3 kruisers, 2 torpedojagers en 3 kanonneerboten. Verder deelden zij mede, dat de „Richelieu" bij de Britse aanval werd beschadigd, doch thans hersteld wordt.

Van gezaghebbende Noordamerikaanse zijde wordt medegedeeld, dat de bewapening van de Noordamerikaanse vrachtschepen spoedig zal worden voorgesteld door de Regering. President Roosevelt zou de quaestie op Dinsdag reeds uitvoerig besproken hebben met de Congresleiders.

Het Duitse Hoofdkwartier deelt mede, dat aan het Oostfront de operaties volgens het plan en met succes verlopen. Meer niet.

Bij nieuwe aanvallen op het Brits convooi in de Atlantische Oceaan zouden de Duitsers nog 4 schepen, in totaal 19.000 ton, tot zinken hebben gebracht. De Russen delen mede, dat het Duitse offensief om Bryansk te nemen is mislukt en de Duitsers zich thans naar het Westen terugtrekken. Bij de achtervolging heeft het Rode Leger reeds 26 steden en dorpen heroverd.

De Duitsers verloren bij deze slag zijna 10.000 manschappen, meer dan 260 tanks, 600 voertuigen en honderden veldkanonnen. In de richting van Smolensk werd het dorp Setolovo genomen. In de richting van Yelnya ondernamen de Duitsers een „psychologische" aanval. Zij zonden 200 motorrijders vooruit, die in het wilde schoten en in volle vaart over het veld reden in de richting van het Rode leger. De Russische infanterie liet hen kalm naderbij komen en opende vervolgens een moorddadig machinegeweervuur op hen, tengevolge waarvan de Duitsers wanordelijk op de vlucht sloegen.

Na een slag van 4 dagen bij Troubchevsk aan de Desna-rivier op 115 mijl ten Oosten van Gomel leden de Duitsers zulke verliezen, dat zij zich terugtrokken uit dorp na dorp, waarbij zij de dorpen verbrandden om een muur van vuur te vormen. De Russen trokken door de brandende dorpen en zetten de achtervolging voort.

De geschiedenis herhaalt zich.

De torpedering van de „Lusitania" was van historische betekenis.

Thans de Robin Moor, de Greer, de Steel Seafarer, de Montana, de......

Misschien zullen latere geschiedschrijvers vertellen, dat twee goedgerichte torpedo's de beslissing hebben gebracht in de Wereldoorlog van 1914 — 1918; zij zullen zich daarbij beroepen op een woord van generaal Pershing, al sprak deze het pas uit bijna twee jaren, nadat de helse machines waren afgevuurd.

Nu opnieuw een oorlog raast over landen en zeeën, nu wij schier dagelijks horen en lezen van vernieling door duikboten aangericht, vervagen de herinneringen aan die ontzettende jaren van 1914 — 1918. De naam „Lusitania" begint reeds een historisch begrip te worden bij het jongere geslacht: maar lange tijd — ook nà de Wereldoorlog — behoefde men die naam slechts uit te spreken om de verschrikkingen van de duikbootoorlog in al haar schrilheid voor zich te zien opdoemen.

Wij waren in die dagen — en nu zijn we het bijna weer — wat immuun geworden voor het oorlogsnieuws, een paar honderd doden in een loopgraaf was nauwelijks het vermelden waard: de torpedering van een vrachtboot stond vermeld in een berichtje van een paar regels: dingen, die dag in, dag uit gebeuren, verliezen het emotionele. Maar het bericht van de ramp van de „Lusitania" deed een schok door de wereld gaan.

De ondergang van de „Lusitania".

De „Lusitania" van de Cunard-line was een van de grootste mailboten uit die tijd, het schip mat 31.500 ton, het bereikte een snelheid van 24 knopen. Het was gebouwd in 1907, dus vóór de ramp van de „Titanic", welke de aandacht had gevestigd op de ondoelmatigheid van de reddingsmiddelen bij de grote mailschepen. Sedert de „Titanic" was er veel gedaan tot verhoging van de veiligheid op zee, maar de lessen waren op de „Lusitania" nog niet in practijk gebracht, de sloepenruimte was te enenmale onvoldoende. Te veel had men vertrouwd op de waterdichte schotten, welke bij een gewone aanvaring inderdaad veiligheid konden bieden, maar die bij een botsing op een ijsberg faalden en die de zeker niet bestand waren tegen torpedo's.

Op 7 Mei 1915 was het weer op de Atlantische Oceaan tamelijk goed, de „Lusitania" voer rustig voort, de passagiers zaten aan het noenmaal, onbewust van het gevaar, dat rondwaarde.

Van de reddingsmogelijkheden wisten zij niets, een sloepenrol was niet gehouden — wel waren zwemvesten uitgereikt — de sloepen hingen niet in de davits, de waterdichte schotten waren niet gesloten. Uitermate luchthartig had men zee gekozen in een tijd, dat duikboten op grimmige wijze poogden der tegenpartij afbreuk te doen......

Die luchthartigheid bleef nog toen omstreeks 13.45 uur 's middags de „U 20", zonder voorafgaande waarschuwing, de eerste torpedo op het mailschip lanceerde. Het was duidelijk een voltreffer, welke van bakboordzijde in het vaartuig boorde: een paar minuten later vernielde een tweede torpedo de ketelruimte: het lot van de „Lusitania" was bezegeld. Maar daarvan waren de opvarenden zich niet onmiddellijk bewust: de passagiers aan de lunch schrokken wel van de explosie, maar zij bleven kalm, daar zij te zeer overtuigd waren van de onzinkbaarheid van dit type zeekastelen, de „Titanic" was blijkbaar reeds vergeten. Ook de scheepsofficieren beseften niet dadelijk in volle omvang wat was geschied: zij wilden eerst zich ervan overtuigen of het schip te behouden zou zijn. Daarom werd niet onmiddellijk overgegaan tot het nemen van maatregelen voor de redding der passagiers. Kostbare minuten gingen verloren......

Weldra maakte het schip slagzij naar stuurboord: het was niet meer mogelijk de bakboordsloepen te vieren: de toch al beperkte reddingscapaciteit was tot de helft verminderd. Nu deed de bemanning wat nog mogelijk was: maar veel was dat niet meer: een paniek onder de passagiers brak uit: het werd een „sauve qui peut". Velen sprongen met de zwemvesten te water, maar het zinkende schip trok hen, door de zuiging, mee de diepte in. De radioinstallatie werkte tot het laatst, veel schepen schoten te hulp, maar zij kwamen te laat: het drama had zich voltrokken: de „Lusitania" was, met de boeg naar voren, in de Oceaan verdwenen...... De toegesnelde schepen konden nog slechts enkele behouden sloepen oppikken. En waarde van £ 200.000 aan goud was mee naar de bodem gegaan.

Het Amerikaanse volk werd wakker geschud.

In totaal zijn er van de 1959 opvarenden bijna 1200 om het leven gekomen. Onder de slachtoffers bevonden zich ook Amerikaanse staatsburgers. Zij hadden vóór het vertrek van den Duitsen Ambassadeur te Washington een waarschuwing ontvangen tegen inscheping op de „Lusitania". De meesten hadden die waarschuwing in de wind geslagen, in de mening, dat passagiersschepen — nog wel met Amerikanen aan boord — ongemoeid zouden worden gelaten. De waarschuwing bleek echter maar al te zeer gemotiveerd te zijn geweest en president Wilson zag er het bewijs in, dat de „Lusitania" met voorbedachten rade was getorpedeerd. Het Amerikaanse volk geraakte in grote opwinding en het stemde ten volle in met de scherpe nota's, welke Wilson op 15 Mei en 10 Juni 1915 naar Berlijn zond. Hij eiste, dat de Duitse Regering de duikbootoorlog uitsluitend tegen oorlogsschepen zou voeren. Aanvankelijk werd aan deze eis voldaan; pas op 1 Februari 1917 is de onbeperkte duikbootoorlog afgekondigd, welke de directe aanleiding werd, dat de Verenigde Staten twee maanden later de oorlog ingingen. Maar de „Lusitania" was niet vergeten en zo kon generaal Pershing bij zijn aankomst in Frankrijk verklaren, dat de twee torpedo's van 7 Mei 1915 Amerika in de oorlog hadden geschoten.

En als het dan waar is, dat de deelneming van Amerika de eindbeslissing in de grote worsteling der volken heeft verhaast, dan is de ramp van de „Lusitania" wel van zeer bijzondere historische betekenis geweest.

ARUBA.

DE STOOMBOOT „ANTILLAS".

Het schijnt met het oplichten van de „Antillas" niet erg te vlotten. De voornaamste moeilijkheden zitten in den duiker en in gebrek aan voldoende materialen om het werk te bespoedigen. Volgens den heer Newton kan er binnen enkele weken wel gezegd worden of het mogelijk zal zijn het schip helemaal op te lichten.

DE „ST. PAULUS" GROEP R.K. VERKENNERS TE SAN NICOLAS.

De sympathieke groep der R.K. Verkenners „St. Paulus" onder leiding van den actieven kapelaan te San Nicolas Pater Berlage koestert het plan een nieuw Troepenhuis te bouwen. Het oude (als er van troepenhuis gesproken mag worden) lijkt meer op een vervallen krotje.

Teneinde aan geld te komen om tot het beoogde doel te geraken wordt er een loterij gehouden. Zodra de loten verkocht zijn, vindt de trekking plaats. Elk lot kost f. 2.50

De prijzen zijn als volgt:

1ste prijs: Een splinternieuwe „Plymouth" model 1942 2de prijs: Een nieuwe radio met automatische fonograaf 3de prijs: Een nieuw electrische ijskast Copeland de Luxe.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Rosbief, geb. aard., snijbonen.
Morgen: Chicken Chow Mein.
Maandag: Hutspot met klapstuk.

Agenda:

Zaterdag, 13 September 20.30 uur: Opvoering van „Mucius Scaevola".
Maandag, 15 September 20.15 uur: Schermafd. Sportclub „Asiënto" in het repetitielokaal.
Dinsdag, 16 September 19.30 uur: Competitie biljarten „B" klasse.
Woensdag, 17 September 19.30 uur: Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag, 18 September 19.30 uur: Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag, 19 September 19.30 uur: Competitie biljarten „A" klasse.

Denkt u eraan, dat de opvoering van „Musicius Scaevola" hedenavond om 20.30 precies begint?

BILJARTCLUB „ASIENTO".

Clubkampioenschappen.

Volgende week Maandag en Woensdag, 15 en 17 September, zullen de laatste partijen voor deze kampioenschappen worden gespeeld.

De spelers worden daarom verzocht voor deze 2 laatste avonden niet af te schrijven. De prijsuitreiking zal dan op een nader te bepalen datum gehouden worden in de Sociëteit „Groot Kwartier". Wanneer de voortekenen niet bedriegen, belooft dit een groot feest te worden, want er schijnt nog meer aan vast te zitten. Op een en ander komen wij nog nader terug.

De stand is momenteel:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt.
Asiënto	25	16	—	9	32
Gezelligheid	23	12	—	11	24
Holland	26	9	—	17	18

Van de einduitslag is nog niets te zeggen. De beslissing zal wel uitblijven tot de laatste avond, dus Woensdag, 17 September as. in de Sociëteit „Asiënto". Dat zal ook een spannende avond worden, gezien de uitgeschreven partijen. Komt dus allen kijken.

WACHTDIENSTEN.

Zaterdag & Zondag, 13 en 14 Sept.

Telegram Afdeling:
13.9 Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
14.9 Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.
Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

OVERLEDEN.

Gisteren ontving ik uit Zwitserland het droeve bericht van het overlijden van mijn echtgenote **Mevr. J. M. Willemse-Van Oostveen.**

J. N. A. Willemse
Gezagvoerder C.S.M.
12 September 1941.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiekwedstrijden C.A.B. op Zondag 28 September as.

Door de C.A.B. zijn bovengenoemde wedstrijden uitgeschreven om het kampioenschap van Curaçao. Tevens zijn deze wedstrijden bedoeld als een begin der selectiewedstrijden voor uitzending naar Barranquilla, waarvan er meerdere zullen volgen. Voor onze leden opgave tot deelname uiterlijk t/m 8 September as., bij Mej. Struving of een der HH. Faay, Stok, Kruyer, Leeflang.

Het programma is als volgt:

De wedstrijden zullen plaats vinden op het C.B.L.O.-terrein Rif op een nader te bepalen aanvangsuur en zullen bestaan uit:

1. 100 meter hardlopen; 2. 200 meter hardlopen; 3. 400 meter hardlopen; 4. 800 meter hardlopen; 5. 1500 meter hardlopen; 6. 4 x 100 meter estafette; 7. verspringen; 8. hoogspringen; 9. Hink-stap-sprong; 10. hoogspringen met polsstok; 11. discuswerpen; 12. kogelstoten; 13. speerwerpen.

Naar wij vernemen, heeft de C.A.B. in overweging ook de 5000 meter en de 12.000 meter wedloop eerstdaags in het programma op te nemen, terwijl de wandelmarsen in ere zullen worden hersteld.

TENNIS-COMMISSIE C.B.L.O.

Uitslagen:

L. Tjin A Djie — Frank de Lannoy, 6—3; 6—0; 6—3.
A. de Wolf — C. Schnepper: 3—6; 6—4; 3—0, gestopt wegens regen, waarna Schnepper défault gaf, wegens ongesteldheid.

Heden, 13 September spelen:
Op C.S.C. baan: A. de Wolf tegen Sigfried Lampe.
Zondag, 14 September op C.S.C. baan: Eindstrijd Winnaarszijde: N. M. Chumaceiro tegen Oscar Salas.
1e Eindstrijd Verliezers: Winnaar Tjin A Djie-Jesurun tegen Winnaar De Wolf-Lampe.

PSEUDO-ECHTSCHEIDING.

Volgens de burgerlijke wetten in sommige landen kan een echtpaar van de civiele effecten van de huwelijksbanden ontheven worden. De Kerk heeft sedert Johannes de Doper voor Herodes stond tegen onwaarachtige samenlevingen geprotesteerd. Laatstelijk Bisschop Stefan van Kosice (Hongarije). De gemakkelijke echtscheidingswet daar dateert uit 1800, toen 380 verzoeken werden ingewilligd. In 1928, toen Hongarije slechts 1/3 van vroegere oppervlakte had, werden 14.000 echtscheidingen door den **burgerlijken rechter toegestaan.**

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 14 Sept. '41: A-Klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Elfrink)
Zondag 14 Sept. '41: B-Klasse	Volharding 2 — R.C.C. (Ercol)
Zondag 21 Sept. '41: A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 21 Sept. '41: C-Klasse	S.U.B.T. 3 — Hercules 3 (B. L. Dijk)
Zondag 21 Sept. '41: Juniores	Jong Holland — S.U.B.T. (Ercol)
Zondag 28 Sept. '41: A-Klasse	Volharding 1 — Transvaal 1 (Jesurun)
Zondag 28 Sept. '41: B-Klasse	Jong Holland 2 — D.T.S. (Ercol)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 14 Sept. '41: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Scherpenheuvel 1 (Ankoné)
Zaterdag 13 Sept. '41: Juniores	S.U.B.T. — Scherpenheuvel (Rosberg)
Zondag 21 Sept. '41: B-Klasse	Arsenal — Scherpenheuvel 2 (H. Rog)
Zondag 28 Sept. '41: C-Klasse	Scherpenheuvel 3 — Jong Curaçao 3 (Rosberg)
Zondag 28 Sept. '41: Juniores	Scherpenheuvel — Hercules (H. Rog)

HEINTJE KOOL.

Zondag 28 Sept. '41: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — R.C.C. (B. L. Dijk)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De verenigingen worden er aan herinnerd de gespecificeerde ledenopgaven op de daarvoor bestemde formulieren bij den Competitieleider in te dienen.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS: Gelieve bij geval van verhindering TIJDIG den competitieleider te waarschuwen.

HET BESTUUR.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

2).

Nu verschijnen de dames. Er zijn er vier, verdeeld in twee kampen van twee. De Zuid-Oostelijke combinatie bestaat uit de beide zangeressen Clawdia Woschki uit een Pools dorp vlak bij de Roemeense grens en Stella Simonul uit Bucuresti. Terwijl Clawdia bij het binnenkomen met een tot gewoonte geworden beweging haar lange sjaal dichter om zich heen trekt en uit haar grote, donkere kinderogen schuwe blikken rechts en links werpt, loopt haar Roemeense boezemvriendin Stella honderd procent resoluter en energieker naar haar plaats. Evenzo week, rond, mollig en damesachtig als de Poolse is, evenzo energiek, doelbewust en nerveus is haar Roemeense vriendin. Zij zijn onafscheidelijk als parkieten. Het tweede kamp, in het dagelijkse leven buitengewoon goed harmoniërend met de Zuid-Oostelijke combinatie, maar bij het eten voor alle zekerheid toch maar aan een ander tafeltje zittend, bestaat uit de Amerikaanse Anne Oldman, grote, zware vrouw met een vrolijk, verwelkt gezicht en de zéér elegante, zéér gedistingeerde en zéér exclusieve madame Beauchamp bij welke men anderhalf uur na het opstaan des morgens nog met enige fantasie flauwe resten van vroegere schoonheid vinden kan. Waar men bij Clawdia weekheid vindt, wordt de Française door een in de loop der jaren zorgvuldig gekweekt raffinement gekenteekend.

De internationaliteit is de trots van het pension.

— Signor Hansen, wat doet gij vanavond?

Hansen antwoordt niet direct, schenkt zich eerst bedachtzaam een glas wijn in. Wat doet hij vanavond? Hij heeft allemachtig weinig zin deze vrije Zaterdagavond in gezelschap van Italianen door te brengen. Hij is geen chauvinist, geen hoera-patriot, maar na een week lang van des morgens tot des avonds met Italianen samen te zijn geweest, verlangt hij weer eens naar iets anders.

— Ik ga naar mijn Duitsen vriend, Dottore.

— Ik ga met drie collega's van de bank naar Chiaravalle, daar is nog een bodega waar je entrée betaalt en dan verder zoveel wijn drinken kunt als je wilt. Gaat u mee, dottore?

Maar Dr. Bagnante lacht. Wat moet hij, de zoon uit goede familie in gezelschap van drinklustige bankbeambten? Paolo had trouwens niets anders dan een weigering verwacht.

— No, no, Paolo, je weet, ik geef niets om drinken, ik ga naar het Odeon, wil de nieuwe film van Greta Garbo wel eens zien.

— U mag mij uitnodigen, dottore.

De dokter krijgt een kleur. Hij weet, dat zulke schertsen ernstig gemeend zijn in de mond der Amerikaanse en zijn Siciliaanse opvattingen omtrent vrouwelijkheid dulden zulke openhartigheid niet.

— Ik dank u voor de toestemming, Signora, maar bescheidenheid belet mij er gebruik van te maken.

— Als u mij meeneemt, moeten we met een taxi naar huis, want om elf uur komt Francesco Veramini me bezoeken.

— Ah, Signora, welke eer, ik mag de Francescoloze uren vullen?

Men grinnikt. Francesco Veramini is de zestigjarige vaderlijke vriend der Amerikaanse. Terwijl deze oude Italiaan met ontroerende ijver tracht een engagement voor zijn tijdelijke pupil te krijgen en soms zelfs nog des avonds, na vermoeide reizen besprekingen komt houden, fuift Anne er met al de zorgeloze lichtzinnigheid van een artisteziel op los.

— Geen angst, mon cher docteur, madame Oldman is tot elf uur onder mijn hoede.

— Dan is ze in allemachtig goede deskundige handen.

— Mevrouw Beauchamp doet, alsof ze deze een tikje tè droog geuite opmerking van den Nederlander en het daarop volgende gegrinnik niet hoort. Het beste, dat ze doen kan. De kleine Paolo verslikt zich. Hij is zijn Noord-Europesen vriend steeds innig dankbaar voor elke veeg, die deze den buitenlandsen dames geeft. De Oost-Europese tafel en Dr. Lago, zijn neutraal. Signor Chieri schilt bedachtzaam een appel.

— Ik zal wel weer de enige zijn, die thuis blijft.

— A no, ik gevoelde zulk een drang naar eenzaamheid, dat ik vanavond eens alleen blijf. Alleen Cici, Ines en Dolores komen dansen.

De schelle, luide stem van den Kroaat en zijn naar applaus zoekende blik, ontnemen den anderen de lust tot lachen.

— Willen de dames ook van de partij zijn?

Dit laatste is tot de Oostelijke tafel gericht. De Nederlander zucht diep om een hatelijkheid terug te houden.

— Uw onbaatzichtigheid doet mij blozen, mijnheer Roth, helaas zijn we al op een feestjes uitgenodigd.

— Doet niets ter zake, komt u dan na afloop.

— Zal nauwelijks gaan. We zullen wel pas laat thuis komen.

Dat is het gewone artistenleven. Heeft er één toevallig wat meer geld dan gewoonlijk dan wordt het weggesmeten aan onnodige bullen, soupertjes of fuiverijen om dan weer weken of maandenlang krom te liggen. Het zijn geen slechte of zondige mensen, het zijn kinderen overal waar het om geld of materiële dingen gaat. Versiert op een beetje jool, op blinkende dingen en kleurige lappen. Het zijn kinderen en ze moeten kinderen zijn, willen ze de goddelijke vonk in zich niet in kleine, alledaagse zorgjes verstikken.

— Wat heb ik gezegd, schreeuwt de Kroaat met zijn onaangenaam orgaan, Signor Chieri en ik zijn weer de degelijksten.

— Bij alles wat ik doe, bevindt ik mij steeds in beschaafd gezelschap.

En de Kroaat begrijpt niet, waarom Paolo en Wim bij deze droge opmerking van Chieri grijnzen.

Wordt vervolgd.